

DAKOFO

Børsen

1217 København K

Til Fødevarestyrelsen

Att.: Eva Hedegaard

Mail: evh@fvst.dk og 29@fvst.dk

Reference til sagsnr. 2014-29-22-00444

DAKOFOs bemærkninger til Udkast til forordning vedr. foderlægemidler:

Hermed fremsendes DAKOFOs høringssvar på den udsendte høring om forslag til forordning om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler og om ophævelse af direktiv 90/167/EØF samt om bilag til forslag til forordning om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler og om ophævelse af direktiv 90/167/EØF.

Indledningsvis vil DAKOFO gerne hilse velkommen, at der nu endelig foreligger udkast til forordning, der indebærer at foderlægemidler lovgivningsmæssigt tydeligt placeres i regi af foderlovgivningen i EU.

Der vil som følge af dette derfor være bemærkninger til den foreliggende tekst i udkast til forordning om foderlægemidler, der har sit udgangspunkt i den lovgivning som foderstofområdet i dag er underlagt, som DAKOFO finder bedre skal afspejles i den foreliggende tekst

En del af de anførte eksempler tager udgangspunkt i eksemplet med zink, men vi opfordrer læseren til i almindelighed at inkludere antibiotiske veterinærmedicinske præparater tillige med i tankegangen i de anførte eksempler.

Vi har følgende bemærkninger i denne høringsfase, der afgives i en forståelse af, at det fremsendte udkast til forordning retter sig mod aktiviteter, hvor der anvendes premix til fremstilling af foderlægemidler, altså aktiviteter, der aktuelt falder ind under forhold, der kræver en §39-godkendelse fra Sundhedsstyrelsen:

DAKOFOs bemærkninger til Udkast til forordning vedr. foderlægemidler:

Chapter II, Artikel 5 Composition, punkt 2 (d), side 11 nederst:

DAKOFO

Børsen

1217 København K

For så vidt angår zink, så er autorisationen for zink som veterinært lægemiddel formuleret således, at foderet skal indeholde 2500 mg zink pr. kg foder.

Ved tilsætning af VetZink, Zicare eller anden godkendt premix til fremstilling af foderlægemidler med højt zinkindhold, tages der højde for den basale tilsætning af zink fra den anvendte forblanding, som bidrager med vitaminer, sporelementer (herunder zink) og evt. andre tilsætningsstoffer. Desuden skal der tages hensyn til den naturligt forekommende mængde zink, så den samlede mængde zink i foderet er 2500 mg pr. kg foder.

I produkt-resumeet fra Sundhedsstyrelsen dateret d. 22. oktober 2013 for f.eks. Zicare, premix til foderlægemiddel lyder det blandt andet således i punkt 4.9, øverst side 3:

” Når lægemidlet blandes i foderet, skal der tages hensyn til den mængde zink, der allerede er i foderet, enten som naturligt forekommende zink eller tilsat med henblik på ernæringsmæssige formål. Tilsæt en mængde af lægemidlet så den samlede mængde zink i foderet bliver 2500 mg zink pr. kg foder. ”

DAKOFO finder det ikke realistisk og relevant at vanskeliggøre brug af forblandinger unødigt ved at der skal anvendes en særlig forblanding som netop ikke indeholder zink.

Det bør efter DAKOFOs opfattelse fortsat være muligt at korrigere den tilsatte mængde zink fra VetZink, Zicare eller andet godkendt lægemiddelforblanding for den basale tilsætning af zink fra den normalt anvendte forblanding, der bidrager med vitaminer, sporelementer (herunder zink) og evt. andre tilsætningsstoffer, og for det naturligt forekommende indhold af zink, – præcist som formuleret i produkt-resumeet fra Sundhedsstyrelsen f.eks. for Zicare.

Chapter II, Artikel 6 Homogeneity, punkt 2, side 12 øverst:

Her finder DAKOFO det relevant at definere hvilken prøvetagning og analysemetoder, der skal anvendes (f.eks. forordning 152/2009 og senere ændringer hertil jfr. forordning 691/2013) til sikring af repræsentativ prøvetagning og analyser som grundlag for bedømmelse af homogenitet

Chapter II, Artikel 8 Anticipated production, side 12 midt:

DAKOFO finder det uhensigtsmæssigt med begrænsning på mulighed for at producere til lager på forventet bestilling af foderlægemidler til dyrearter, hvor der findes begrænset og/eller ingen muligheder for behandling med godkendte veterinærmedicinske præparater til den pågældende dyreart, men hvor der findes veterinære erfaringer for succesfuld behandlingsmulighed ved anvendelse af veterinærmedicinske præparater til andre lignende dyrearter (f.eks. indenfor fiskeområdet).

Der kan opstå situationer, hvor hurtigt og effektiv behandling med veterinærmedicinske præparater ordineret af dyrlæge jfr. kaskade-princippet er påkrævet, og der vil det være relevant at kunne producere til lager på forventet bestilling af foderlægemidler.

Chapter II, Artikel 10 Packaging, side 13 øverst:

DAKOFO bemærker, at industrielt fremstillede foderlægemidler leveres stort set udelukkende løst i bulk med tankvogne. Mulighed for levering løst i bulk skal inkluderes i artikel 10.

Forslag: lovtekst fra Bek.g. 151 af 2005 medtages:

Stk. 5. Anvendes tankvogn eller lignende beholder ved udlevering, skal disse rengøres, inden de benyttes igen.

Stk. 6. Anvendes tankvogn eller lignende beholder ved udleveringen, er det tilstrækkeligt at de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 fremgår af følgedokumentet til modtageren.

Chapter IV, Artikel 15 Prescription, punkt 3, side 14 midt:

DAKOFO noterer, at der står én behandling pr. recept fra dyrlægen.

For tydeligheden skyld tolker vi det sådan, at der godt kan foretages mere en én udlevering pr. behandling, f.eks. hvis en dyrlæge udskriver én recept på behandling med eksempelvis 10 tons foderlægemiddel, - disse 10 tons kan således godt udleveres over 2 eller 3 enkelt-leverancer, der samlet set udgør netop de 10 tons dyrlægens recept foreskriver for den aktuelle behandling.

Chapter IV, Artikel 15 Prescription, punkt 4, side 14 midt:

DAKOFO finder det ikke hensigtsmæssigt med kun 3 uger for fødevarerproducerende husdyr som en generel regel, da vi er bekendt med at f.eks. dyrlægebesøg i sohold eller smågrisehold jfr. gældende dansk lovgivning sker hver 35. eller hver 42. dag afhængig af forbrug af typer af veterinærmedicin i bedriften.

DAKOFO finder, at det vil være relevant at afspejle gældende nationale regler for tilsyn i husdyrbesætninger i gyldighedsperioden for en recept til fødevarerproducerende husdyr. I dag er det sådan jfr. bek.g. 1251 af 2005, at en recept fra dyrlægen har en gyldighedsperiode på højst 3 måneder fra udstedelsesdatoen.

Chapter IV, Artikel 16 Use in food-producing animals, punkt 4, side 15 øverst:

Manglende overensstemmelse mellem antal år records skal gemmes:

- 3 år for dyrlægen som udskriver recepten, men
- 5 år for producenten af foderlægemidler

DAKOFO undrer sig, hvorfor denne forskel? Det ville være hensigtsmæssigt med ens regler for alle parter

DAKOFO

Børsen

1217 København K

DAKOFOs bemærkninger til Udkast til Annexes til udkast til forordning vedr. foderlægemidler:

Annex IV, Side 9, punkt 1:

Jfr. tekst i første linje, så dækker de anførte tolerancer både teknisk og analytisk tolerance.

Lad os tage eksemplet med foderlægemidler med højt zinkindhold (dvs. der er tilsat i alt 2500 mg Zink pr. kg foder):

Den ekspanderede usikkerhed på konkret foretagne analyser for zink i niveauet 2500 mg pr. kg foder er lig 9,2% jfr. analysecertifikater fra et konkret akkrediteret laboratorium.

DAKOFO er desuden bekendt med, at den ekspanderede usikkerhed på analyser for antibiotiske veterinærmedicinske præparater tilsvarende ligger i niveauet 10% for visse aktivstoffer og for endda højere end 10%

Hvis teksten skal tages for pålydende, så er der med andre ord maksimalt 0,8% tilbage til teknisk tolerance.

Det er en helt urimelig lille tolerance til teknisk tolerance.

Jfr. Forordning 939/2010, så gælder følgende tolerance for tilsætningsstoffer, der tilsættes med 1000 enheder eller mere:

- Tilladt afvigelse for mindreindhold: 10%.
- Tilladt afvigelse for merindhold: 30%

Denne tolerance er alene den tekniske tolerance for tilsætningsstoffer, så her skal der yderligere tages højde for den analytiske tolerance.

DAKOFO foreslår samme fremgangsmåde for veterinærmedicinske produkter, da disse udgør en inhomogen gruppe af produkter med forventelig stor variation i den analytiske usikkerhed.

DAKOFO finder, at sidstnævnte tolerancer også bør være gældende i tilfælde som f.eks. for zink ved niveauet 2500 mg pr. kg.

Det kan forekomme rimeligt med en teknisk tolerance på 10% ved et niveau af aktivstof over 500 mg pr. kg foder, men DAKOFO mener bestemt ikke at den analytiske tolerance bør være indeholdt i en sådan tolerance på 10%. Det er i strid med de ekspanderede usikkerheder, vi ser på analyseparametre indenfor dette felt.

DAKOFO

Børsen

1217 København K

DAKOFO håber at Fødevarestyrelsen vil tage vore bemærkninger med i betragtning i forbindelse med det videre arbejde hen mod den endelige tekst for den kommende forordning og de dertil hørende annexes

Grundet at Fritz Hansen i disse dage er på udlandsrejse og derfor er forhindret i at skrive og indsende nærværende bemærkninger som høringssvar, er chefkonsulent Erik Dam Jensen udpeget som DAKOFOs koordinator på denne del af opgaven

Med venlige hilsner

DAKOFO

f. Fritz Hansen

Erik Dam Jensen

Chefkonsulent HEDEGAARD agro

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København
e-post: jurmed@sum.dk og til goli.sum.dk

Silkeborg den 7. oktober 2014

Sagsnr.: 1304316.

Vedr. høring over Kommissionens

- **Forslag til forordning om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler og om ophævelse af Rådets direktiv 90/167/EØF**

Samt

- **Bilag hertil**

Dansk Akvakultur har følgende kommentar til de fremsendte udkast.

Vi finder, at den foreslåede tekst er problematisk. Gennemføres reglerne, som de foreligger i udkastet, kan det få omfattende negative følger for de danske fiskeopdrættere. Næsten al medicinering af fisk (> 95 %) foregår gennem anvendelse af foderlægemiddel. Foderlægemidlet fabrikeres på dertil godkendt foderfabrik eller ved hjemmeblanding på akvakulturbruget. Hjemmeblanding er udbredt inden for dansk fiskeopdræt. Hjemmeblanding sikrer i nogle tilfælde en mere effektiv behandling og forbedrer fiskevelværdien sammenlignet med foderlægemidler fra fabrik. Eksempler hvor hjemmeblanding er at foretrække enten som hele behandlingsforløb eller som supplement til foderlægemiddel fra fabrik:

- Udbrud af akut fiskesygdom. Her kan hjemmeblanding sikre hurtig indsættende behandling.
- For at undgå foderskift, som kan kompromittere biofilter i opdræt med recirkulering.
- I tilfælde af anvendelse af medicin, der ikke er markedsført som premix.
- I tilfælde hvor der anvendes foder i mindre brugte pillestørrelser.
- I tilfælde hvor dyrlægen anbefaler specielle udfodringsprocenter.
- Behandling uden for sæson når foderfabrik ikke er lagerførende.

Nogle af målene med den nye veterinærmedicin lovgivning, herunder nye regler for foderlægemidler, er at forbedre tilgængeligheden af medicin til de mindre dyrearter, samt at mindske de administrative byrder. Vi mener, at dette forslag virker stik modsat.

Specifikke kommentarer:

Artikel 2.

Som vi tolker reglerne (jf. Artikel 2, paragraf 1 punkt i), så bliver alle primærproducenter, der blander et lægemiddel med foder defineret som hjemmeblander, og dermed også som en foderstofvirksomhed.

Artikel 3 + 4.

Ovenstående får den konsekvens at alle primærproducenter, der hjemmeblander, skal overholde blandt andet Artikel 3 og 4. Artikel 3 henviser til bilaget, der opremser en lang række forpligtigelser, og tiltag der skal iværksættes før, under og efter fremstilling af foderlægemidlet. Artikel 4 medfører, at der skal laves HACCP. Vi kan ikke støtte, at alle disse krav skal foregå på primærproducent niveau. Det meste har ingen relevans, og vi ser ingen faglige argumenter for, at så omfattende krav skal gælde på primærproducent-niveau. Det vil have store økonomiske konsekvenser og vil nedsætte tilgængeligheden af medicin og mindske dyrevelfærden.

Artikel 5.

Inden for akvakulturverdenen findes der en lang række eksempler på behandlingsbehov, hvor der ikke findes et godkendt veterinærlægemiddel til præmix/peroral behandling. Her anvendes i stedet kaskadereglen, og der iblandes eksempelvis injektionspræparater godkendt til andre dyrearter eller mennesker. Alt sammen under dyrlægens ansvar.

Ændres teksten ikke, vil fremstilling af all-female populationer (sex inversion Directive 92/22) fremadrettet ikke være muligt. Opretholdelse af denne mulighed er helt afgørende for de danske havbrugs rentabilitet og for de danske eksportører af æg og yngel til udlandet.

Anvendelse af produkter, som ikke specifikt er godkendt til iblanding i foder, bør derfor fortsat være tilladt under anvendelse af kaskadereglen (artikel 10 + 11 i direktiv 2001/82).

Artikel 8.

Vi kan ikke støtte den sidste sætning. Det foreslås, at man ikke må fremstille foderlægemidler på forhånd, når der er tale om lægemidler der er ordineret med basis i kaskadereglen. I Danmark findes der ikke et markedsført produkt, der kan anvendes til den tabsvoldende fiskesygdom, yngeldødelighedssyndrom (på engelsk forkortet RTFS). Der behandles derfor årligt mere end 100 mio. fisk, med et foderlægemiddel fremstillet med et udenlandsk godkendt lægemiddel (Aquaflor). Det er ved sygdomsudbrud helt afgørende med hurtig indsættende behandling, hvilket er betinget af, at foderlægemidlet skal lagerføres på den godkendte foderlægemiddelfabrik. Vi ser ingen faglige argumenter for, at et foderlægemiddel, som fremstilles på basis af lægemidler i overensstemmelse med kaskadereglen (artikel 10 + 11 i direktiv 2001/82), ikke skulle kunne fremstilles før recepten udskrives.

Artikel 12 + 13.

Er usikre, men vi går ud fra at denne godkendelse ikke gælder hjemmeblanding. I modsat fald vil det medføre, at en stor del af de danske primærproducenter skal gennemgå godkendelse. Et omkostningstungt og helt unødvendigt krav.

Artikel 16, 1 b.

Dette passer ikke ind i de danske Sundhedsrådgivnings-regler. Hvorfor kun 2 uger for foderlægemidler indeholdende antimikrobielle veterinærlægemidler? Vi savner faglige argumenter.

Bilag II.

Her stilles der krav om, at der ved hjemmeblanding kun må anvende veterinærlægemidler i blandingsforhold på over 2 kg/tons foder. Dette bør ændres.

Eks: Der findes til akvakulturfisk et godkendt produkt (Branzil Vet) til præmix/peroral use. Produktet indeholder 100 % aktivt stof (oxolinsyre). Anbefalet dosis er 10 mg/kg fisk pr dag. Ved behandling af små fisk vil det, for at sikre en optimal homogen behandling af flokken, være nødvendigt at lave et foderlægemiddel til mindst 1 % daglig udfodring. Dette medfører, at der skal iblandes maksimalt 1 kg antibiotika pr tons foder. Såfremt et minimum på 2 kg/tons foder vil skulle overholdes, kan der kun laves foderlægemiddel til maksimalt ½ % daglig udfodring. Dette vil ikke veterinær-faglig være korrekt og kan lede til manglende behandlingseffektivitet, med deraf følgende risiko for udvikling af antibiotika-resistens.

Bilag V

Under punkt 4. Her bør der tilføjes "eller vægt". Indenfor fiske-opdræt opgør vi bestanden i vægt, ikke styk-antal.

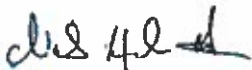
Bilag IV

For et antibiotika-lægemiddel fastlægges en max-grænse på 10 % afvigelse fra analyse-resultat til mængden opgivet på etiketten. Hertil skal bemærkes, at kvantificering af antibiotika i foder måleteknisk er særdeles udfordrende. Måleusikkerheder på 10 % er derfor ikke unormal. Derfor kan kravet let blive urealistisk at overholde.

Såfremt vi opfatter teksten korrekt vil forslaget jf. ovenstående kunne få en lang række uheldige konsekvenser. Specielt reglerne for hjemmeblanding er kritiske. Vi håber Ministeriet for Sundhed og Fødevarestyrelsen er enige, og at myndighederne vil arbejde aktivt for at få ændret teksten. Vi ser forslaget som en unødvendig problematisering af især hjemmeblanding hos primærproducenterne. En problematisering som ikke er funderet i erfaringer fra den virkelige verden. På trods af mange års lang tradition for hjemmeblanding i danske fiskeopdræt er tilfælde af antibiotikaresistens meget sjældne. Der er ingen eller kun en meget lille teoretisk mulighed for, at en evt. antibiotikaresistens hos bakterier i fisk vil kunne overføres til humanpatogene bakterier. Der er ingen fortilfælde, hvor hjemmeblanding har medført fund af overskridelse af MRL-værdier i fiskeprodukter fra danske opdræt.

Vi foreslår, at definitionen i Artikel 2 om "hjemmeblender" ændres eller præciseres således, at det klart fremgår, at almindelig iblanding af medicin i foder hos primærproducenter ikke er omfattet af reglerne.

Med venlig hilsen
Dansk Akvakultur

Niels Henrik Henriksen
Dyrlæge

Til Fødevarestyrelsen

22. oktober 2014
lbu/14-03075

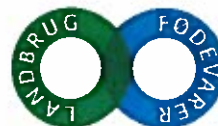
Den Danske Dyrlægeforenings svar til høring om forslag til forordning om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler og om ophævelse af direktiv 90/167/EØF samt om bilag til forslag til forordning om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler og om ophævelse af direktiv 90/167/EØF

Den Danske Dyrlægeforening synes de nævnte tiltag er positive og bakker op om forslagene til den nævnte forordning.

Har I yderligere spørgsmål, er I velkomne til at rette henvendelse til nedenstående på lbu@fsek.dk.

Med venlig hilsen

Louise Bundgaard
Fagkonsulent, Den Danske Dyrlægeforening

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000

F +45 3339 4141

E info@lf.dk

W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Vedr.: Høring af forslag til EU-forordning om fremstilling, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler og bilag hertil.

Med henvisning til Fødevarestyrelsens høring af 19. september 2014 om ovenstående (j. nr.: 2014-29-22-00444) har Landbrug & Fødevarer følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer støtter op om initiativet til at harmonisere reglerne om fremstillingen, markedsføringen og anvendelsen af foderlægemidler i EU, så der kommer mere ens rammevilkår for fodervirksomheder og landmænd på tværs af EU. Det er dog afgørende, at den fælles forordning bliver indrettet på en måde, så foderstofvirksomhederne og landmændene ikke pålægges unødige bureaukratiske og fordyrende administrative byrder, der hverken forbedrer dyresundheden og dyrevelfærden eller modvirker resistens.

Landbrug & Fødevarer kan ikke støtte ligestillingen mellem virksomhedsproduktion af foder og hjemmeblanding af foder. I forordningens kapitel I defineres en "hjemmeblandet" som en leder af en foderstofvirksomhed, der fremstiller foderlægemidler på den bedrift, hvor de skal anvendes". Ved at definere landmanden, der hjemmeblander, som leder af en foderstofvirksomhed, så stilles en lang række bureaukratiske krav til landmanden, der ikke højner dyresundheden, men blot gør det mere besværligt, omkostningstungt og bureaukratisk at behandle dyrene. Det drejer sig fx om udarbejdelse af HACCP-analyse (artikel 4) på besætningsniveau og krav om adgang til et laboratorium med passende personale og udstyr (bilag I, afdeling 4 om kvalitetskontrol). I kapitel 3 om godkendelse af virksomheder, så vil det i forhold til hjemmeblendere yderligere være fordyrende, hvis alle besætninger skal have en specifik godkendelse af myndighederne for at blande medicin i foder (artikel 12) samt have et besøg før opstart af iblanding (artikel 13). Disse initiativer bringer ikke merværdi i forhold til det arbejde, som dyrlægerne varetager, idet de udsteder recepterne.

I dag anvendes medicin på basis af dyrlægens recept og anbefalinger, hvilket er grundlaget for en god, sikker og kontrolleret behandling af dyrene. I svineproduktionen tildeles den største del af medicin enten iblandet foder (ved hjemmeblanding eller tilsat pelleteret indkøbt foder) eller vand. (I dag anvendes ca. 15 % af lægemidlerne via foder mens ca. 50 % tildeles via vand (resten er injektioner)). Det vil ikke være ønskværdigt for dyresundheden at begrænse muligheden for at tildele medicin via foder, da en del præparater ikke er vandopløselige. Det må derfor sikres, at denne tildelingsmetode fastholdes.

Landbrug & Fødevarer lægger vægt på, at der er overensstemmelse mellem den kommende forordning og den nuværende danske ordineringspraksis. I kapitel 4 om

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agrarindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksportforhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

ordinering fremgår det, at det er en betingelse for ordinerings at en og samme recept på foderlægemidler kun må anvendes til en enkelt behandling (artikel 15.2) og recepten er kun gyldig i tre uger for dyr, der anvendes i fødevareproduktionen (artikel 15.4). Denne uhensigtsmæssige opstramning er ikke fagligt begrundet i forhold til nuværende praksis hvor en recept gælder 30-35 dage til behandling af en gruppe grise med samme diagnose. Heller ikke kravet om at hjemmeblandere skal sikre, at de leverede eller blandede mængder ikke overskrider de mængder, der er nødvendige til behandling i én måned eller – hvis der er tale om foderlægemidler indeholdende antimikrobielle veterinærlægemidler – to uger (artikel 16.1.b) er i overensstemmelse med nuværende dansk receptpraksis.

Der står i artikel 5, at veterinærlægemidlet skal inkorporeres i foderet i overensstemmelse med bilag II. Der står i bilag II (s.6), at "mobile foderblandere og hjemmeblandere må kun anvende veterinærlægemidler i blandingsforhold på over 2 kg/t foder." Denne begrænsning er fagligt ubegrundet, idet der fx i svineproduktionen anvendes flere lægemidler, hvor den anbefalede dosis er under 2 kg/ton, f.eks. 1kg/ton. Det bør være lægemidlets anbefalede dosering, der er gældende i forhold til anvendelsen. Inden for svineproduktionen er der fx TYLAN® VET (Oralt pulver 10%), LINCO-SPECTIN® VET (Oralt pulver) og APRALAN® VET (Oralt pulver 10%).

Ang. zink (artikel 5.2.d) er det uklart hvordan teksten skal tolkes, og der støttes op om DAKOFOs høringssvar om dette emne. Det bør være muligt at korrigere den tilsatte mængde zink fra et godkendt lægemiddel i forhold til den mængde zink, der allerede er naturligt forekommende eller tilsat til foderet.

Der står i artikel 6, at virksomhedslederen skal påse at lægemidlet eller mellemproduktet inkorporeres homogent i foderet. Her bør almindelige blandingsvejledninger være tilstrækkelig på besætningsniveau.

Landbrug & Fødevarer støtter i øvrigt op om høringssvar fra DAKOFO og Dansk Akvakultur. Som Dansk Akvakultur pointerer, så er et af forordningens formål at forbedre tilgængeligheden af medicin til mindre dyrearter samt mindske administrative byrder. Det er afgørende at danske fiskeopdrættere fortsat har mulighed for effektiv hjemmeblanding og anvendelse af kaskadereglens under dyrlægens ansvar.

Med venlig hilsen

Mette Trudsø Kruse
Seniorrådgiver

Fødevare- og veterinærpolitik

D +45 3339 4260
M +45 3058 2153
E mtk@lf.dk

bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerings af lægemidler til dyr, hvor der er hjemmel til at ordinere lægemidler til behandling af visse dyrearter i længere tid – eksempelvis 63 dage (slagtesvin) og 120 dage (mink).

Oralt pulver

VIF fortolker forslaget således, at det kun omfatter fremstilling af foderlægemidler på basis af premix, og at forslaget som følge heraf ikke vedrører – eller påvirker - den eksisterende mulighed for anvendelse af oralt pulver på den enkelte landbrugsbedrift.

Efter VIF's opfattelse er det vigtigt, at sidstnævnte behandlingsmulighed bibeholdes. Anvendelse af foderlægemidler er således ikke egnet til alle behandlingstyper (eksempelvis hvis man kun ønsker at behandle en lille del af en population – f.eks. 2 sygestier i en stald med 12 stier).

VIF har ikke herudover bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen
p.f.v.

Henriette Pagh,
sekretariatsleder